

Carolina Codinasaltas Verdaguer

LA MILITÀNCIA

Representa que era la part més *esquerranosa* del PSUC, per dir-ho d'alguna manera, perquè llavors també hi havia altres partits que eren molt més *esquerranosos*. Li dèiem a un noi el *macetero*, però no és *macetero*... Eren unes sigles, una part més *esquerranosa* que les Plataformes Anticapitalistes. Era una alternativa, perquè ens semblava que el PSUC era una mica massa conservador i que potser s'havia d'anar una mica més enllà.

– *I llavors quin era el teu compromís polític i social?*

Era total. Era fort, perquè representa que jo estava a Manlleu i aleshores estava a la JOC. A moltíssima gent de la JOC ens van passar ja directament a les Plataformes Anticapitalistes i llavors ja estàvem [...] en règim de partit. És a dir, ens trobàvem i analitzàvem la situació. I a partir d'analitzar la situació es va veure que, per exemple, a la part d'Osona, la gent estava com molt adormida i llavors es veia que potser en desplaçar gent d'Osona cap aquí es podia fer molta més feina. Però va ser decisió del partit i de la gent que ens vam desplaçar aquí. Ens vam desplaçar tres persones que vam adoptar un nom de guerra. Hi havia -dic els noms normals- una noia que es deia Adela, una altra que es deia Antònia i jo, la Carolina.

Llavors vam adoptar tres noms diferents i automàticament vam venir aquí i vam anar a parar al pis de la Maria Teresa Vilajeliu, que està situat al carrer de les Escodines i allà ens vam col·locar. Llavors de Berga també va baixar un altre xicot que es deia Pep, que també va venir a viure cap aquí.

– *En Pep Armengou?*

Sí. També va venir a viure cap aquí i ens vam situar al pis aquest que hi havia allà, que venia a ser com un pis que havia contractat la Teresa Vilajeliu, però ningú no en sabia res.

Jo hi devia estar com dos o tres mesos. Llavors ja estava amb el Jaume i ja vam buscar pis. En principi havia d'anar a viure amb aquest xicot, el Pep Armengou. Havíem d'anar a viure al carrer de l'*Alto de los Leones*, que és on vam llogar el pis. Però llavors a ell li va sortir una altra cosa i no va venir a viure i ens vam posar a viure el Jaume i jo.

-I en Jepi?

-No, aquí no va venir en Jepi... O potser sí que va venir allà. Doncs el Subirana també va venir.

- *Vivíeu, doncs, el Jaume Pintó, tu i el Jepi Subirana al mateix pis al carrer Alto de los Leones?*

Sí. I llavors, el que vam adoptar, com que no era normal que una noia visqués amb dos xicots, és que el Jepi era el meu cosí. Aquí al carrer, si tu demanes pel Jepi, serà sempre el meu cosí. I no tenim cap parentiu de res.

- *El pis aquell de les Escodines era al carrer de l'Aiguader?*

Sí.

- *Què hi fèieu allà?*

Representa que era el pis base. Allà ens reuníem, es feien tot de coses de propaganda... fèiem tota l'activitat forta de partit en aquell pis.

- *Fèieu les octavetes allà?*

Sí. I llavors van passar al nostre pis. Quan vam venir a viure aquí, a l'*Alto de los Leones* nosaltres teníem els llibres, teníem les revistes, tot el que era de propaganda ens ho van passar tot a nosaltres. Ens en cuidàvem nosaltres i teníem una *gelatina* -allò que es feia amb el corró- i passàvem propaganda clandestina.